

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Skarbu,****w przedmiocie ustalenia ceny ropy i przetworów naftowych.**

Na podstawie austriackiego rozporządzenia cesarskiego z dnia 10 sierpnia 1915 r. austr. Dz. U. P. 239, austriackiej ustawy z dn. 24 lipca 1917 r. austr. Dz. U. P. № 307, rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 sierpnia 1919 r. Dz. U. № 74, poz. 431 i uchwały Rady Ministrów z dnia 16 września 1919 r. Dz. U. z 1920 r. № 23, poz. 128 zarządza się co następuje:

(**Art. 1.** Ceny ropy wyprodukowanej w czasie od dnia 1 czerwca 1920 r. przypadającej na t. zw. udziały netto (producentów uprawnionych do wydobywania) oznacza się w sposób następujący:

1) Krajowe fabryki olejów mineralnych (rafinerje) płacić będą za część pobranej ilości po 300 mk. a za resztę po 1000 mk. za 100 kg. netto w cysternach loco stacja nadawcza a to w stosunku ustalonym przez Państwowy Urząd Naftowy.

2) Zakłady państwowe (wojskowe, kolejowe, salinarne i t. p.), pobierające ropę na cele opałowe płacić będą po 300 mk. za 100 kg. netto w cysternach loco stacja nadawcza.

We wszystkich innych wypadkach należy zastosować postanowienie austriackiego rozporządzenia cesarskiego z dnia 10 sierpnia 1915 r. austr. Dz. U. P. № 239.

Art. 2. Różnica między zasadniczą ceną mk. 300 — a ceną mk. 1000 za 100 kg. przeznaczona jest na inwestycje w kopalniach nafty i na wzmoczenie ruchu wiertniczego. Każdy posiadacz kopalni (uprawniony do wydobywania) obowiązany jest na żądanie Państwowego Urzędu Naftowego wykazać, że zastosował się do powyższego postanowienia a Państwowy Urząd Naftowy zwalniając wzgl. przydzielając ropę może zarządzać złożenia tej nadwyżki we wskazanej przez się instytucji finansowej i uzależnić jej wypłatę od warunków zabezpieczających dopełnienie powyższego obowiązku.

Art. 3. Dla przetworów ropy naftowej i gazu ziemnego, przeznaczonych dla użycia w kraju, oznacza się następujące ceny maksymalne:

1)	Dla benzyny o ciężarze gatunkowym:		
	do 0.640		Mk. 1.000
	od 0.641 do 680		" 850
	od 0.681 do 700		" 750
	od 0.701 do 725		" 700
	od 0.726 do 750		" 650
	od 0.751 do 770		" 600
	ponad 0.770		" 550
2)	za naftę destylowaną		" 350
3)	za olej gazowy		" 500
4)	za olej smarowy (destylat)		
	lekki smarność do 4	przy 20°C	" 600
	" " od 4.1 do 6	" " "	" 700
	" " od 6.1 do 12	" " "	" 800
	średni " od 3.1 do 4	" 50°C	" 1.000
	ciężki " od 4.1 do 5	" " "	" 1.200
	" " od 5.1 do 6	" " "	" 1.300
	" " od 6.1 do 7	" " "	" 1.400
5)	za olej automobilowy o smarności 8—10	przy 50°C	" 1.500
6)	za olej lotniczy		" 2.000
7)	za olej cylindrowy		
	o punkcie zapalności 220/230°C		" 2.000
	za każde 10° powyżej 230°		" 50
8)	za olej wulkanowy letni		" 1.100
9)	za olej wulkanowy zimowy		" 1.200
10)	za asfalt		" 800
11)	za koks		" 700
12)	parafinę o punkcie topliwości 50 do 52°C		" 2.000
	za każde 2° punktu topliwości wyżej 52°C	dodatek	" 50
	za każde 2° punktu topliwości poniżej 50°	opust	" 50
13)	za wazelinę o punkcie krzepnięcia 26/27°C		" 1.200
	za każdy 1° krzepnięcia powyżej 27° C	dodatek	" 50
14)	do powyższych cen dolicza się za rafinowanie:		
	benzyny		20°/o
	nafty		20°/o
	olejów lekkich		20°/o
	" średnich		25°/o
	" ciężkich, oraz autom. lotnicz. i cylindr.		30°/o
	parafiny		10°/o
	wazeliny		25°/o

Art. 4. Ceny w art. 3 oznaczone rozumieją się za 100 kg. bez opakowania za natychmiastową zapłatą gotówką bez podatku spożywczego, według relacji (parytet) Drohobycz, t. zn. że przy sprzedażach loco rafinerji, fabryki ładujące produkty poza stacją kolejową w Drohobyczu mają prawo do zarachowania należytości przewozowych z Drohobycza do stacji nadawczej rafinerji za 100 kg. netto danego produktu, jeżeli wysyłka nastąpi w cysternach i 125 kg. brutto, jeżeli wysyłka nastąpi w beczkach.

Art. 5. Należytość za wypożyczenie i używanie cystern wynosi mk. 10 za 100 kg. wagi netto, bez względu na odległość.

O ile rafinerje nie rozporządzają cysternami czystymi zdatnymi do przewozu odpowiednich produktów mają obowiązek je wyczyszczyć.

Należytość za wyczyszczenie cystern wynosi mk. 300.

Art. 6. Należytość za uporządzenie beczek wynosi 20 mk. za 100 kg. netto produktu.

Za naprawę beczek nienadających się do napełnienia przysługuje rafinerjom prawo zaliczenia sobie rzeczywistych kosztów remontu.

Art. 7. Przy dostawach produktów poniżej wagonu rafinerje mogą policzyć dodatek za sprzedaż drobiazgową przy nafcie mk. 20 przy innych produktach mk. 30 za — 100 kg. netto.

Art. 8. Przy wprowadzeniu produktów w art. 3 wymienionych z rafinerji do obrotu pobierać się będzie w sposób analogiczny jak podatek spożywczy oparty na austr. ustawie z 26 maja 1882 № 55 austr. dz. u. p. po 400 marek od 100 kg. parafiny w każdej postaci i po 200 mk. od 100 kg. wszelkich innych przetworów dla Skarbu Państwa jako pokrycie wydatków ponoszonych przez Skarb Państwa na rzecz przemysłu naftowego a w szczególności na aprowizację robotników.

Przy produktach od których się pobiera wyżej wspomniany podatek spożywczy należne Skarbowi Państwa z powyższego przepisu sumy pomniejsza się o sumę podatku, który ma być osobno zaliczany.

Art. 9. Kto wbrew postanowieniom art. 8 żąda cen wyższych od cen oznaczonych, każe je sobie lub komu innemu zapłacić albo przyrzec, będzie karany przez władze polityczne pierwszej instancji aresztem od jednego tygodnia do sześciu miesięcy. Obok tej kary pozbawiania wolności może być orzeczona grzywna do 14.000 mk. konfiskata przedmiotów, do których czynność karygodna się odnosi i utrata uprawnienia przemysłowego.

Art. 10. Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem zastrzeżeniem, że ceny w art. 3 oznaczone mają zastosowanie także w tych wypadkach, w których produkty po dniu 15 lipca 1920 r. z rafinerji wydane zostały bez umową ustalonych cen lub też z zastrzeżeniem przewidywanej ich zmiany. Równocześnie tracą moc postanowienia Austr. Minist. Handlu z dnia 23 sierpnia 1918 r. № 308 austr. Dz. U. P. i postanowienia rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 16 marca 1920 r. (Monitor Polski z dnia 22 marca 1920 r. № 67) z tem ograniczeniem, że te ostatnie rozporządzenie pozostanie w mocy co do zapasów ropy naftowej wyprodukowanej do dnia 31 maja 1920 r.

Wrzeczcie tracą moc obowiązującą rozporządzenia b. Jenerał-Gubernatora w Warszawie z d. 12 maja 1916 r. (Dz. rozp. № 35 poz. 99) oraz b. Jenerał-Gubernatora w Lublinie z dnia 1 stycznia 1917 r.

Warszawa, dnia 31 lipca 1920 r.

Minister Skarbu:

W. Grabski